

„POKROK“ vychodí každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Janos Teslík, Uh. Skalica (Szakolcsa).

Reklamy (inzeráty) účtujú sa ľavne a platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roka 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor. Bezmenné a nevyplatené dopisy sa neprijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

AMBRO PIETOR,

redaktor „Národných Novín“ a „Národného Hlásnika“, od štyroch desaťročí verný pracovník slovenský, po dlhšej chronickej chorobe umrel 3. decembra v 64. roku veku svojho.

Ambro Pietor narodil sa 15. oktobra 1843 vo Veľkom Bobrovci, v Liptovskej stolici. Do školy chodil v rodisku, potom v Ružomberku; na gymnásium bol daný do Levoče. Odtiaľto prešiel do Baňskej Bystrice.

Zvečnelý skoro 40 rokov stál v službe slovenskej veci ako novinár.

A pre nás sú noviny dôležitejšie, nežli u veľkých a samostatných národov. V nich my máme i školu i zbraň. Škôl slovenských nieto, nedoprajú nám ich, preto novinami prichodí učiť, budiť Slovákov; s foruma sme vytvoreni, práva shromažďovania nemáme, preto jediná zbraň naša je tlačéné slovo.

Milovník, pestovateľ slovenčiny, zvečnelý bol i verným Slovanom. Na svojej dlhej publicistickej a redaktorskej dráhe verne držal sa tradícii slovenských, držal sa ich tak, ako prešli ony na nás od tých, ktorí položili základné kamene slovenského národného diela. Prišlo mu dožiť sa v Slovanstve úžasných vecí: umrel jednako s pevnou vierou, že sú to len zkúšky.

Zvečnelý bol činným v peňažných ústavoch slovenských, bol výbornikom spolku sv. Vojtecha v Trnave, členom kat. školského výboru v Tarči Sv. Martine, výbornikom „Živeny“ a mnohých iných spolkov.

Večná a vďačná mu pamäť!

V sobotu 8. decembra budú sa predstavovať v Kat. Kruhu o 7. hodine večer

pohyblivé obrazy životnej velikosti !!

Vid' insert na 3 strane.

Aké by mali byť naše knižnice.

Končí sa jaseň. Poľné práce sú už zväčša ukončené, len kde-tu ešte nejaká tá oračka, mlatba, alebo neaké drobnejšie práce pri dome sa vykonávajú.

Dni sú kratšie, prichádzajú dlhé večery a s tými čas, kde hospodár, ktorý celý rok telesne pracoval, chytí — ak je žiadostivý duševného pôžitku — knihu, časopis, aby sa duševne vzdal.

Bohužiaľ, nie sú všetci žiadostivi tohoto duševného pôžitku. Mnohí dajú prednosť návštevám krčiem, kde celý večer v tabákovom dyme, v špiritusových výparoch, majú pred sebou „decik“ toho národného, v r kách karty zabávajú sa. Mnohí vedia, že takáto zábava nešlachi, nevzdeláva človeka, ale zabíja telo a ducha, ohlupuje, na mizinu privodí, no že by sa tohoto zlosynu choeli zriecť, o tom ani reči.

A predseda ako potrebné je vzdelávať sa! Vzdelaním stane sa človek povznešenejším, ľudskejším; vzdelaný hospodár nemrá práve nadobudnutý groš na kadeaké zbytočné, ba často škodlivé daromnice; nemrá čas, neutraca svoje zdravie. Takýto človek je aj sporivý a preto zvedá sa. Majetný človek však je slobodný, na nikom nezávislý. Ze to aj na zdrav e blahodarne vplýva je samozrejmé. Vieme všetci dobre, že starosti „sozierajú“.

Aby sme sa mohli vzdelávať, potrebujeme dobré knihy! Takýchto je možno už teraz za lacný peniaz vo veľkom výbere dostať.

Treba sú nám dobré knižnice!

Sostaviť knižnicu pre ľud není práve tak ľahko. Záleží vždy na tom, na akom stupni pokroku sú patriční, pre ktorých knižnice zakladáme. Ja by som odporúčal asi nasl. výber: Knihy hosp. obsahu; aby sa ľudia trochu priučili modernému hospodárstvu. Tu treba predovšetkým na to bedliť, aby to boli diela nového vydania, ľahkým, zrozumiteľným slohom pisané. Takéto by boli „O chovu drúbeže.“ Lukarstvo, Kuchyňské zahradníctvo, O hnojení, O pestovaní chmeľu, Vinárstvo atď. (Dostať u Reinvarťa v Prahe, Vodičková ul.)

Diela obsahu politického: Obec, Samospráva obcí, Ústava našej krajiny, Spoločenský život, O spolupatričnosti atď. (O tomto by mohli naše noviny články prinášať.)

Diela obsahu cestopisného, právnického: ovšem pre ľud, aby bol sloh snadno pochopiteľný.

„Zdravoveda.“ Ako máme stavať príbytky, Prvá pomoc pri úrazoch atď.

Potom by už mohli ísť na zábavné veci, aby tak všestranne sa vzdelávali čitatelia.

Kde není takejto knižnica, tam nech si každý objedná, potažne predplati na niektoré z tých výsmerovaných diel. Keď by ste nevedeli kde dostanete, obráťte sa na vašich vodcov pp. farárov, učiteľov, vďačne vám povedia, a keď tí nie, nuž v redakcii hocktorého časopisu vás vďačne upravia na pravú adresu.

Keď si každý týždeň len 20 halierov odložíte, už za to môžete dostať dielce, ktoré svojim obsahom — ak sa budete dľa neho spravovať — vám to mnoho násobne vynahradí.

Odhodte tie všeliaké zbytočné zábavy, ktorými sa len čas zabíja, ktoré však ničoho dobrého nedodajú človeku, majte sa rezko k činu. Kto nenapreduje, nezaostáva, ale ide nazpät.

Na predok tedy, vzdelávajme sa! M. J.

Stanovy poistenia dobytky mliekarského družstva.

Mliekarské družstvo v dneskajšom mimoriadnom zasadnutí vyri. koe, že zavedie vzájomné poistenie dobytky pre členov a sice dľa nasledujúcich stanov, ktoré sú doplnok stanov mliekarského družstva.

1 §. Poistenie stojí pod vedením a dozom správ, výboru a valného zhromaždenia mliekarského družstva, a preto všeobecné stanovy sa aj na toto oddelenie vzťahujú.

2 §. Každý člen družstva môže všetek svoj ročný dobytok od veku jednoročného počnúť

poistiť. Vylučujú sa veľkostatkári, chovatelia dobytky jatkového a priekupníci.

3 §. Poistný príspevok sa ustanovuje v 1 procente od sta, v páde značného nešťastia zvolá sa valné zhromaždenie, ktoré príspevok dľa potreby zviši, alebo v páde dostatku rezervného fondu zníži.

4 §. Polovica príspevku sa platí pri ohlásení poistenia, druhú polovicu musí člen behom jedného štvrt roka zaplatiť. Menší obnos ako 2 koruny sa neprijíma. Kto príspevok nezaplatí, nemá nárok na odškodné.

5 §. Poistenie trvá celý rok od 1. januára do 31. decembra.

6 §. V páde onemocnenia dobytky, patričný majiteľ je povinný zverolekára povolať, ktorý rozhodne, či sa má zviera zabíť, či nie. Polovicu zverolekárskych nákladov platí družstvo, druhú polovicu majiteľ.

7 §. Každý člen je povinný správe alebo dozorcovi dobytky ihneď oznámiť každé onemocnenie dobytky, jako aj každú premenu odpredajú aj kúpu.

8 §. Dozorníkov poisteného dobytky menie správa s výberom z pomedzi členov družstva.

9 §. Činu dobytky na ktorú sa poistiť môže, určujú dozorcovia, v páde nedohodnutia výber.

10 §. V páde zverolekár povelí dobytku zabíť a odpredať, ten sa odovzdá mliekarskému družstvu, ktoré ho zpeňaží. Patričný majiteľ dostane obnos, na ktorý bol poistený.

11 §. V páde slazinového dluhu vyplati sa obnos v prvých dvoch pádoch. V páde by 2 kusy na slazinový dluh padli, správa vyhlási očkovanie za povinné. Ktorý člen sa nariadeniu nepodrofi, na odškodenie naroky robiť nemôže. Keď by sa vyskytlo viacej pádov slazinového dluhu, zastavi sa vyhlásenie poistného, a dočká sa koniec dluhu, a podľa stavu kase a dľa rozhodnutia valného zhromaždenia sa všetci poškodení rovným dielom odškodia.

12 §. Z príspevkov sa zaoberajú všetky vvdania poistenia, zbytok ale činí rezervný kapitál, ktorý do sporitelne uložený byť musí a k iným účelom upotrebený byť nesmie. Rezervný fond je majetok členov, v páde rozpadnutia rozdeli sa medzi členov dľa poistného procentu.

13 §. O poisteném dobytku sa vede popisný soznam, v ňom sa zaznačuje barva, stárie, poistená cena, deň prihlásenia tak aj pádu alebo odpredajú dobytky.

14 §. V páde by patričný majiteľ dobrovolne zapríčinil ochorenie dobytky, na náhradu rstať nemôže.

15 §. Neskoršie pristúpiači člen platí také príspevky, aké sa od začiatku poistenia platili.

16 §. Účty poistenia predkladajú sa s účtami mliekarského družstva pred valnú hromadu.

17 §. Poistiť možno len statok od 1—12 rokov starý.

O Kalinčákovej „Restaurácii“.

Hovori sa, veda je moc. Ano, vzdelanosť, veda, je jedinou zbraňou, jedinou mocou, ktorá pomôže ľudu nášmu, aby dosiahol právo a toho postavenia, ktoré mu podľa zákona patri. A predovšetkým treba k ľudu sa obracať, ľudu pomáhať, ľud vzdelávať, lebo bez neho darmo sa bránime na slovenskej postati.

A tento krásny účel má na mysli „Slovenská knižnica“, ktorú na inom mieste spomíname. Táto knižnica má byť zasjednou cestou, novým žriedlom, tou studnicou vody živej, z ktorej by ľud čerpal poučenie a potechu v svoj j tazkej borbe.

Ako prvé číslo tejto knižnice vychádza znamenité dielo našej spisby: Restaurácia od Jána Kalinčaka.

Iste nielo druhej slovenskej knihy, ktorá vedela by čitateľa natoľko zaujať a toľkej obľuby si nadobudnúť. Zo srdca tešíme sa, že vyšlo nové vydanie tejto knihy a úprimne ju čitateľom „Pokroku“ odporúčame.

Ačkoľvek Restaurácia svojim obsahom,

*Vydáva: F. Votruba v Pesti (Budapest VIII, Rakóczy-ter 3) „Slovenská knižnica“ vydá každý rok 4 veľké krásne knihy za predpltnú cenu 2 kor. 40 hal.

svojím spôsobom opisovania stojí na vzláštnom mieste v slovenskej spisbe, predsa zas na druhej strane nevymyká sa celkového vývinu slovenskej histórie slovenského pohybu národného.

Keď začaly sa prebúdzat národy k svojmú povedomiu, začaly starať sa o svoju reč, svoje bytie, svoje právo, svoju minulosť a budúcnosť; i na Slovensku našla táto myšlienka horlivých obráncov, ktorí s bystrou silou išli vykriesiť zanedbaný ľud k národnému životu. Lebo dotiaľ ľud slovenský ako čo by národne nežil, nachodil sa v porobe a blahostajnosti.

Veľkí mužovia, a najväčší, medzi nimi Šafárik, Kollár a Holý, ukázali slovenskému národu jeho minulosť. Šafárik skúmal najstaršie naše dejiny, on vedecky dokázal, čo Kollár v Slávy deere ospevoval, spoločný pôvod, vzdelanosť všetkých Slovanov, píše: ako boli ešte pohania, prijali kresťanstvo a údatne borili sa v slovenskej krajine, veľkej Morave, proti mongolskému nepriateľovi.

Medzi tým z prešporského Slovenského ústavu vyrástol nám celý rad usilovných, vzdelaných národných pracovníkov, ktorým vodcovia boli Štúr, Hurban, Hodža, tí učili nás pochorovať význam našej slovenskej minulosti, prebúdzali u nás nádeje na lepšiu budúcnosť, na osamostatnenie, na oslobodenie nášho ujasneného ľudu.

Rok mernôsmy (1848) priniesol k nám veľkú zmenu. Do tých čias iba zemán bol pánom, iba on bol národ. Úbohý sedliak iba dežmu a porcie platil, pánsťinu odbovával a na dereši trpel. Viac práva mu nedávali, a viac sa tiež oňho nestarali. Ale rok mernôsmy naštrbil toto zemanské pánsťvo. I ľudu dostalo sa koľko-toľko práv.

Ľud pohnul sa a zastal si pod zástavy „Za tú našu slovenčinu.“

(Pokračovanie nasled.)

Odpoveď na článok:

Žiadosť na našich mládencov.

Milé panenky a drahé mamičky! Vy nás napomínate v tom článku, aby sme v tanci nefajčili a širák na hlave nemali. V tomto máte úplnú pravdu, lebo to sú už len u nás také nepekne zvyky, sice od takých mládencov, ktorí tomu nerozumejú. V tejto veci ich zas upovedomíme, aby to zanechali.

Drahé mamičky! My mládenci by sme mali k vám tiež dajakú maličkú žiadosť: Vv máte vo zvyku na zábavu so sebou priviesť malé dievky, ktoré snáď ešte ani do školy nechodia.

My Vám nezabráňujeme na divadlo si ich priviesť, ale keď je po divadle zábava, tak si ich zaveďte domov, a súčasťnite sa sami zábavy. Ale Vy ich tam obyčajne zadržíte celú noc v tom, deťom neprislúchajúcom ovzduší, ktoré je pre nich škodlivé, a oni tam plačú alebo nám v tanci zavádzajú.

Im sa to sice páči, ale im to veru není na osoch. Zo začiatku idú s rodičmi a neskôr to probujú samy, a takýmto spôsobom sa z nich môžu stať tuláci a nemierni pijáci rozličných liehových nápojov, lebo keď ony idú samy, tak rozličné spoločnosti navštevujú.

Milí mládenci! My sa sdrúzjme v tanci fajčiť a širák na hlave mať; a vy drahé mamičky, zas nám neprivádzajte do kruhu malé dievky a takýmto spôsobom budeme vyrovnaní.

Píše jedon mládenec.

Dopisy.

Smolenice. U nás od istého času akosi zatičnul ruch a pohyb spolkový. V druhých obciach chodia ľudia, prosia svojich kňazov, aby im založili kat. kruh a u nás keď ho máme, málo kto si ho všima. Kým bol u nás naš milovaný pán kaplán, ej to bolo veselo, živo, mládež len tak kvitla a všade sa o Smoleniciach vyprávalo, a dnes, ako by nás ani nebolo. Naš pán farár majú veru toľko práce a starostí, že nemôžu všetko sami robiť, my to uznáme, že veru sú jako s duchovnou prácou, tak i spolkami až prečiaznený. Mysleli sme, že nový pán

podpredseda, ktorý nám tak pekne sľuboval, že oživoť staré pekné časy a bude v kruhu našom rezko a veselo. Veď naša mládež len čaká a chce aby pracovať. Ale on tam málo chodí a v tom je chyba, dúfali sme mnoho a málo sa stalo.

Staňte si na čelo naše a do práce, pane podpredseda, pôjdeme za vami. Treba napraviť, čo hodová zábava pokazila!

Správa kruhu nech sa postará o to, aby bola miestnosť vždy otvorená a bolo tam svetlo, aby sa nemuselo o kľúčky domáhať!

Obchodníka žiadame, aby s členami slušne zaobchádzal, on je sluha a má sa k poriadnym členom poriadne chovať, on by nás tuším len v tej miestnosti rád videl, kde je hukot, jako v židovskej škole a kde cítiť alkoholický zápach. Čakáme nápravu a rezké účinkovanie v kruhu. Budúce viacej a lepšie veci!

Známy výborník.

— **Búr. sv. Jur.** Dopis od nás v minulom čísle nás veľmi potešil, že sa ozval hlas o založenie čítacieho kruhu. Ano kamarádi, hore sa a založte si ho, aj my vo Viedni sa zadržujúci mládenci sv. jurski pristúpime k nemu. Učme sa aj my, ako sa máme vzdelávať, tak ako to aj inde robia. Len tak môžeme vernými zostať našemu rodu. Učme sa a čítajme, čo sme veru doposiaľ zameškali. Srdečný pozdrav od mládenca z Viedna.

— **Radošovce.** Prišlo my dievča domov zo školy, a rozprávalo my, že sa vraj museli od pani učiteľky odprosovať za to, že boli pri muzike. Na to pani učiteľka: „Vidíte ja vám vôľ tak odpúšťam, jako „jednomu“ ktorého som žalovala a pred súdom mňa odprosiac i jemu som odpustila.“

K muzikám a vôbec do krčiem školopovinným deťom chodiť neslobodno, a to bolo pekne od pani učiteľky, že sa skrze to ozvala.

Ale také prirôvnávanie robíť vo škole, to nepatrí. Darmo sa pani učiteľka robí peknejšiu, veď vieme čo je zač! Že ona „jednomu“ odpustila? Kdo vie, či sme jej už my odpustili za tie časté vješčanské historie.

Toto nech si pani učiteľka zapamätá.

26. novembra vydržiaval náš potravný spolok valné zhromaždenie, na ktorom boli predložené minulooročné účty, a volili sa 2 členovia správy. Za predsedu bol zvolený p. rektor Jozef Ozábal, za výborníka Ján Mikula z Vesky. Spolok napreduje v dobrých kolajách, zvláštne pod veľkým obchodníkom; len naše gazdinky prosíme, žeby viac chodily do neho jako pomimo, bo ináč sa klameme sami seba.

Spolkár.

Dostali sme nasledujúci nám nezrozumiteľný dopis.

Veľactený Pane Redaktor! Žádam Vás účtively by ste týchto mojích pár rádkov do vašeho obľúbeného časopisu uverejnilí.

Pozor! Dobývaní Portarthúra Smrdáckého! Ktorý vydobýva pán A. Brúsil fajerpuš, a nemôže sa ho nikým spôsobom zmocniť, obce aby boli tak láskavé a vyslali mu ku pomoci ale 50 vyslúžilých domazostancov, šak čo sa v ňom dobyje to si etená komis odobere a účtou vás pozdravuje váš priateľ. Pál.)*

Drobné zprávy.

— Dňa 15. decembra bude otvorený nový spolkový sklep vo Gbeloch. Členovia hore sa! Vedenie máte dobré, nasledujte svojich kňazov!

— Valné zhromaždenie mládenčov „Kat. Kruhu“ v Skalici bude sa vydržiavať dňa 9. decembra o pol 8. hodine večer v miestnostiach Kat. Kruhu. — Do kostola na veľkú omšu ide sa v nedeľu o štvrt na 11. pod zástavou. — Schôdzka v Kruhu o 10. hod.

— Mládencom Kat. Kruhu. Mládenčí, zaplaťte si rešty z roku 1905 a členovský príspevok na rok 1906. Kto nemá vyplatené, ne-

*) Žiadame ďalšie vysvetlenie; sme zvedaví, čo to má znamenať.

smie volíť, ani hlasovať. Príspevky prijíma v sobotu dopoludnia v Kruhu a po prednáške v Kruhu večer.

Michal Šantavý,
t. é pokladník.

— Členovia spolku sv. Vincenca plaťte si svoje príspevky!

— Členom mliekarnie. Ponevác je teraz mlieka menej, dostanú syrovátku len tí členovia, ktorí nosia mlieko. Tak je to nariadené osobníctvu mliekarnie. Kto niečo má, nech to oznámi správcovi.

Dr. P. Blaho,
správca.

— Na vianočný stromek ďalej prispeli: Ján Hertl 1 k. Pavol Kučera 60 h. Fr. Kadlečík 1 k. M. Harminec 5 k. Zlatoš 30 h.

Americký Bioskop.

Živé pohyblivé obrazy životnej veľkosti.

Predstaví sa vo veľkej drorane Katolíckého Kruhu v Skalici. v sobotu 8. decembra 1906.

Prvý raz v tomto okolíu.

Program:

I. Výstup

1. Útek do Egypta sv. Jozefa a Panny Marie.
2. Premenenie Krista Pána na hore Tábor.
3. Krížova Cesta, Simon Cirenejský pomáha kríž niesť.
4. Ukrižovanie, z násilím strhnu rucho z Pána ukrižovaného.
5. Slavnosť z mŕtvých vstánie Krista Pána.

II. Výstup.

1. Slavnostný pochod (Processie) o sv. Duchu, prítomnosti J. veličenstva, našo p. kráľa s jeho dvorom.
2. Vianočný sen, veľmi krásny a zaujímavý výjav v Illuzii. 5. min. prestávka.

III. Výstup.

Rusko-japonská vojna.

1. Prejezd jazdeckta cez jednu riekú.
2. Prehľad mobilizovaného delostrelectva v Petrohrade.
3. Medzinárodní novinári a Tele-fotographisti na mori.
4. Japonská vojenská poštová loď v nebezpečenstvie.
5. Hájenie pevnosti Portartárskej, smrť generála Kondratenku.
6. Japonské národné zábavy s tancom.

IV. Výstup. ! Najnovšie !

1. Slon prevádza umelecký telocvik pred obecstvom.
2. Spravedlivý súd kráľa Šalamúna. (dľa Bible).
3. Život húsenice, a vývin lišaja. Najdokonalejší obraz v tomto obore!!!

Program je priamo familiárny a z ohľadu mravnosti bezuhonný, doposiaľ všade najväčšej obľúbenosti sa tešil. Nenie žiadna prehnaná reklama, o čom sa každý osobne presvedčiť môže.

Začiatok o 7 hod. večer.

Vstupné: I. miesto 60 hal. II miesto 40 hal. na státie 20h., dietky na 1. a 2. mieste polovic.

Za hojnú náštevú prosí v úplnej účte

Riaditeľstvo.

BESEDNICA.

Tom Dominik.

(Pokračovanie.)

Alexej šiel do chalupy. Tom sa zadíval do rybníka — nevedel čo urobiť. Trest snáď zasluži Alexej, keď tak hovoril s otcem? Či to už všetci čerti kopasni urobili, že práve Veselín je zamilovaný do tej, čo aj Alexej.

Sadol si na pažiť a začal načúvať. Tomovi sa tak zdálo, ako by bol niekto zapískal.

Priložil ruku na ucho a načúval.

O niekoľko minút, bolo počut dva razy zahvizdať zdihave.

Tom synovi nepovedal ani slova; chytrou odviazal čln, hodil na čln veslo a dýku a šiel ticho cez vysokú trávu.

Pol hodiny mohol veslovať keď zbadal desiatich vojakov, ktorých jeden kaprál viedol. Podchvíťou kúkali na Tomovu chalupu.

Vysoký pešiak upozorňoval kaprála — hovoril poľsky — či ich nenie viac

— Choď pozreť!

Tento sa poobzeral po kamarátov bojažlive, z ktorých ho jeden oslovil, že či sa bojí?

— Bojí sa tvoj otec, ale ja nie! — odvetil mu tento.

Ehoh si na zem a tak sa takal, ako had k tamej chalupe.

— Tam je — hovoril kaprál.

— Volá nás!

— Hore sa! rozkázal kaprál — k chalupe, keď práve višiel znej Alexej.

Pešiak priskočil k nemu a otrčil mu na prsia bodák.

— Stoj! chlape! — zakričal naň.

Alexej sa zľakol, keď videl desiatich, okolo seba. Kaprál ho oslovil, aby šiel s ním za kolibu, a lámano srbsky sa pýtal:

— Sám si tu?

— S otcem.

— Kde ti je otec?

— Nevie.

— Ste rybári?

— Áno.

— Počul si to meno niekedy, Alexej?

— Počul som.

— Poznáš ho iste?

— Pozná.

— No, keď ho poznáš, tak sme doma. Za

týmto jazzerom na druhej strane je dedina. Z tejto otrhanej dediny nám ušiel v noci Veselín, ktorého sme dostali do rúk medzi vrchmi. Ušiel nám akosi, parom ho vie. . . Podľa vojenskej regule každý zlodej je zastrelený, — toto čakalo aj jeho, keď by nebol ušiel.

Alexej sa na celom tele striasol.

— Zato ho h' dáte, aby bol zastrelený?

— pýtal sa trasteim hlasom Alexej.

— Snáď nie zato, aby sme ho hladkali, ty tela! — zvolal naň kaprál, — Pamätaj, čo ti poviem, lebo ináč tak do teba vrazím tento bodák, že hneď. . . Veselín ušiel na toto jazero; ti si rybár, poznáš každý kút.

— Pozná.

— Už sa ber na ten čln! Nemáme času.

Ak nám ho dovedeš živého, ber si tvoju parochňu — ale ak nie — tak ti je hneď koniec.

Alexej pokýval hlavou.

Alexej skočil do člnku, kde ho štyria vojáci nasledovali.

Šiesti ostali na brehu čakať.

Alexej odstrčil čln a potej istej ceste išiel, kade jeho otec pred niekoľkými minútami.

* * *

Jazero bolo veľmi nebezpečné miesto, vysokou trávou zarastené. Nezkusený, keby sa opovážil na toto jazero člnkovať, je ztratený. Starý Tom a jeho syn poznal každý kút jezera a rýchle vesloval cez vsokú trávu.

Pol hodiny vesloval Tom, keď zazrel Veselína, s puškou na pleci.

(Pokračovanie nasled.)

POZVANIE.

Kopčanský gazdovsko-potravný spolok, vydržiavať bude dňa 16. decembra o 3 hodine popoludni.

mimoriadne valné zhromaždenie,

v miestnostiach novej školy I. triedy, ku ktorému údiv svojich povolávame.

PREDMETY:

1. Uzavretie súčtvania spolku.
2. Vyvolenie súčtujúceho povereníctva.

V Kopčanoch, 5. dec. 1906.

Správa.

Šunky

dľa spôsobu pražských šuniek sú vždy za mierne ceny v zásobe u Boh. Poriz, uzenára ve Skalici, rímkovná ulica.

Rozpredaj všetkého druhu od najmenších do najväčších **umrlčích truháč**

aj všetko vyzdobenie a zaopatrenie s celým šatstvom pre zomrelých; ďalej nábytok do izieb, kuchýň a rozličné potrebné veci pre dom, k dostaniu sú za ľavé ceny, ve Skalici, v jezovitskej ulici č. 395, u

Jozefa Dergáča,
v stolárskej dielni.

Oznámenie do mesta Skalice a okolia.

Dovoľujem si V. ctenému obecnstvu oznámiť, že som otvoril

Murársko - tesársko - staviteľskú kanceláriu.

Všetky do oboru mojho padajúce práce, jako: stavba kostelov, domov, stodol, budy, sklepov, kanálov, mostov a podobné iné práce, prevedené budú k úplnej spokojenosti ctených p.p. zákazníkov.

Práce prevedené budú s všetkou svedomitostou, takže kto raz moju prácu pozná, ďalšiu priaznčicu ma doista počti.

Platbné podmienky veľmi výhodné.

O hojnu priazeň ct. obecnstva prosí

Franho Gazárek
majster murársko-tesársky.
v Skalici (Szakoleza)
rímkovná ulica, čísl. 106.

SUKNE

polovlnéné . . . po 65—70 kr. a výše.
grisetové . . . po 1 zl. 20 kr. a výše.
satenové . . . po 93 kr. a výše.
kanafasové . . po 1 zl. 10 kr. a výše.
atlasové . . . po 1 zl. 5 kr. a výše.
klotové . . . po 2—3 zl. a výše.

a jiné tkalcov. výrobky dokirkou zasílá tkalcovna.

ADOLFA JELÍNKA v Jimramové,
(MORAVA).

Vzorky zdarma a franko.

Kdo zkusí jednou po druhé kupí zas!

To je k neuvereniu s koňmi mladého Kováča. Deň po deň im také náklady navála do voza a dívajte sa, ešte si Vám i sadne na voz a na koňoch ani nezbadaf, že ťahajú! Ale to je poriadny gazda! Najprv nedá statku núdzu trpeť, potom ich drží v poriadku a to najhlavnejšie; krmne vápno so značkou Hospodár, má vždycky v zásobe. To robí jeho kone tak statné, otužilé a ku ťažkým prácam vytrvalé.

5 kilové vrecdo pravéh vápna so značkou Hospodár stojí 2 koruny 80 hal. pošton vypladené, 10 krecák po 5 kilov 16 korún na skade a 50 kg. ťažké vrece 12 korún tiež na sklade.

Jesenský, Lipt. Sv. Mikuláš.

Jozef Orlický,

veľkozávod plodínový a semenársky, vlastné nakladanie chýrne známých bzeneckých ogurkov. **Bzenec Morava.**

Odporúča svoj sklad: šošovice, hrachu, fazule, maku, kmínu a všetkých do oboru spadajúcich plodín a zelenin: cibuľa, cesnak, kysanú kapustu ogurky.

Pre jaro pôvodné repové semená v najlacnejších cenách.

Zástupca pre Uhorsko
Jozef Pařízek, Szakoleza.

D. Sensel.

Strojová výroba pletených punčoch v Holiši. (Ny. m.)

Shotovuje punčochy pre panie, dietky a pre pánov z bavlny a hodbávneho pletiva a síce len v prvej jakosti. Prijíma aj nadpletanie každého druhu punčoch za najlacnejšie — ceny. — Rýchle zasielanie. — Dokonála výroba.

Sviece kostolné

všetkých druhov

voskové a polovoskové sviečky

stolné stearínové a parafínové, hladké a krútené, biele lebo barevné, ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé (toiletné), všetky

v najlepšej jakosti dodáva najlacnejšie

Prvá Královohradecká cis. a král. dvornia tovareň na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
Hradec Králové, Král. Česke.

Založeno roku 1816.

Solidna česká hradecská firma.

Pre dostojné farné úrady zvláštne ľavé ceny!

Odporúčujme naším rodinám „Kolínsku Cigóriu.“